

**รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน :
กรณีศึกษาโรงเรียนดีประจำตำบล จังหวัดนครศรีธรรมราช**
**Administrational Model for Development Student's Discipline:
Case Study of the Best School for Tambon of
Nakhon Si Thammarat Province**

นพรัตน์ ชัยเรือง*
Nopparat Chairueang*

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ตำบลท่าจี้ อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช 80280
Faculty of Education, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Tambon Thaheew,
Amphur Mueang, Nakhon Si Thammarat 80280

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาวินัยนักเรียน กรณีศึกษาโรงเรียนดีประจำตำบล จังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา 127 คน ครู 1,016 คน และคณะกรรมการสถานศึกษา 1,143 คน รวมจำนวนทั้งสิ้น 2,286 คน ของโรงเรียนดีประจำตำบล จังหวัดนครศรีธรรมราช เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบบันทึกผลการพัฒนา แบบประเมินผลการพัฒนา วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t- test วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานพัฒนาวินัยนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาวินัยนักเรียน ด้านการนำองค์การ ด้านการวางแผนเชิงกลยุทธ์ ด้านการมุ่งเน้นลูกค้า ด้านการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ ด้านการมุ่งเน้นผู้ปฏิบัติงาน ด้านการจัดการกระบวนการ และด้านผลลัพธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ความต้องการและความจำเป็นการพัฒนาวินัยนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ความเหมาะสมรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาวินัยนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ความสำเร็จการพัฒนาวินัยนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ความพึงพอใจต่อผลการพัฒนาวินัยนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาวินัยนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ : รูปแบบการบริหารสถานศึกษา วินัยนักเรียน โรงเรียนดีประจำตำบล

*Corresponding author. E-mail: nopparatana_999@yahoo.co.th

Abstract

This research was developing the administrative model for developing Student's Discipline: A case study of the best School for Tambon of Nakhon Si Thammarat Province. The populations were 127 principles, 1,016 teachers and 1,143 school committees, total 2,286 people of the best school for Thumbon of Nakhon Si Thammarat Province. The instruments were questionnaires, developing result record, and evaluation form. The analysis quantitative data by consisted of mean, standard deviation, and t-test. The analysis of qualitative data used content analysis. The research results were the overall states to development Student's discipline were high level, the overall the success factors of leadership, strategy deployment, human resource focus, measurement & knowledge, process management and result to development student's Discipline were high level, The overall wanted and need to development student's discipline were high level, the overall suitability of the administrative model for development student's discipline were high level, the overall development student's discipline were high level, the overall satisfaction for development of students discipline were high level and the overall possibility of administrative model for development student's discipline by experts were high level.

Keywords: Administrational model, Student discipline, Best school for tambon

บทนำ

วินัยว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญของชีวิตที่ดีงาม วินัยสร้างความรับผิดชอบ สร้างระเบียบแบบแผน สร้างคนให้เป็นคนดี คนเก่ง คนมีวินัยเท่านั้นจึงถือว่าเป็นผู้กล้าเผชิญกับอุปสรรคและใช้สติไตร่ตรองแก้ปัญหา (พระธรรมปิฎก, 2539) ปัจจุบันนักเรียนขาดวินัยมาก และจากการสนทนา พูดคุยและสัมภาษณ์ผู้บริหาร คณะครู ผู้ปกครองนักเรียนของโรงเรียนดีประจำตำบลพบว่า นักเรียนยังขาดวินัย ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา รวมทั้งการปฏิบัติตามกฎระเบียบโรงเรียน อย่างไรก็ตามการแก้ปัญหาวินัยนักเรียนให้สำเร็จ บุคลากรทุกฝ่ายของโรงเรียนต้องร่วมมือกันอย่างจริงจัง (ณรงค์ สายพิมพ์ทอง, 2545) การสร้างวินัยจะช่วยปลูกฝังให้เด็กเป็นผู้มีความรับผิดชอบสูงและช่วยส่งเสริมให้เด็กเข้าใจกฎเกณฑ์ระเบียบสังคมได้จากปัญหาและความสำคัญข้างต้น ทำให้การพัฒนาวินัยนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญ รัฐบาลปัจจุบันกำหนดนโยบายการศึกษาไว้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต (อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ, 2553) ขณะเดียวกัน องค์การต่างๆ เช่น คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) และคณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการพลเรือน (ก.พ.ร.) เป็นต้น ได้นำเกณฑ์การให้รางวัลคุณภาพต่างๆ มาใช้ในการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพองค์กร และ “เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ” (EdPEX: Educational Criteria for Performance Excellence) คือเครื่องมือทางการบริหารที่รัฐได้กำหนดให้หน่วยงานทางการศึกษานำมาใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาคุณภาพองค์กรทางการศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยคิดว่าการนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพวินัยนักเรียนในสถานศึกษาครั้งนี้โดยการพัฒนาารูปแบบในการบริหารให้เหมาะสมจะสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาวินัยนักเรียนได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาในการพัฒนาวินัยนักเรียน ตามแนวคิดเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ
2. เพื่อตรวจสอบรูปแบบการบริหารสถานศึกษาในการพัฒนาวินัยนักเรียน ตามแนวคิดเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศ

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวินัยในครั้งนี้มีระเบียบวิธีการวิจัยซึ่งผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยแบ่งเป็น 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาการดำเนินงานการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา 29 คน ครูผู้สอน 150 คน และคณะกรรมการสถานศึกษา 148 คน รวมทั้งสิ้น 327 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

2. ศึกษาปัจจัยความสำเร็จการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา 29 คน ครูผู้สอน 150 คน และคณะกรรมการสถานศึกษา 148 คน รวมทั้งสิ้น 327 คน ได้มาโดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

3. ชั้นศึกษาความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน ครูผู้สอน 10 คน คณะกรรมการสถานศึกษา 7 คน และผู้ปกครองนักเรียน 65 คน รวมทั้งสิ้น 83 คน ของสถานศึกษาเป้าหมายในการพัฒนารูปแบบ ได้มาโดยการเจาะจงสถานศึกษาที่มีความสมัครใจ เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

4. ชั้นสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้วิจัยกับสถานศึกษา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยบุคลากรของสถานศึกษาที่เข้าร่วมพัฒนาตามข้อ 3 เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามสถานศึกษา แบบประเมินความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนาวิสัยทัศน์ และแบบประเมินวิสัยทัศน์นักเรียนซึ่งเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป และการวิเคราะห์เนื้อหาสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ

5. ชั้นการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาวิสัยทัศน์ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน ครูผู้สอน 10 คน คณะกรรมการสถานศึกษา 7 คน และผู้ปกครองนักเรียน 12 คน (ชั้นเรียนละ 2 คน) รวมทั้งสิ้น 30 คน ซึ่งได้มาโดยการเจาะจงผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสอบถาม แบบบันทึกผลการสัมมนาการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ และวิเคราะห์เนื้อหาเชิงคุณภาพ

6. ขั้นการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนตามรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างคือผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน ครูผู้สอน 10 คน คณะกรรมการสถานศึกษา 7 คน ผู้ปกครองนักเรียน (ชั้นเรียนละ 4 คน) 24 คน รวมทั้งสิ้น 42 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบฝึกการวิเคราะห์ SWOT แบบฟอร์มการเขียนแผนกลยุทธ์เพื่อการพัฒนาวิสัยทัศน์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ การวิเคราะห์เนื้อหา

7. ขั้นการประเมินความสำเร็จในการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนหลังการพัฒนาแบบการบริหารสถานศึกษาที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน ครูผู้สอน 10 คน ผู้ปกครองนักเรียน 76 คน รวมทั้งสิ้น 87 คน ซึ่งได้จากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบประเมินความพึงพอใจ และแบบสอบถามเพื่อประเมินวิสัยทัศน์เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

8. ขั้นการตรวจสอบรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนคือประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 9 คน ได้มาโดยการเจาะจงผู้ที่มีประสบการณ์และผลงานในด้านการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบประเมินความเป็นไปได้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ผล

1. การดำเนินงานการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียนของโรงเรียนตีประจําตำบล จังหวัดนครศรีธรรมราช มีผลการดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$) (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสภาพการดำเนินงานการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน (N=237)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การนำองค์การ	3.84	.429	มาก
2. การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์	3.92	.490	มาก
3. ให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	3.51	.275	มาก
4. การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้	3.42	.282	ปานกลาง
5. การมุ่งเน้นทรัพยากรส่วนบุคคล	3.19	.287	ปานกลาง
6. การจัดการกระบวนการ	3.79	.373	มาก
7. ผลลัพธ์การดำเนินการพัฒนาวิสัยทัศน์นักเรียน	3.59	.234	มาก
โดยรวม	3.59	.234	มาก

2. ปัจจัยความสำเร็จการพัฒนานักเรียนโรงเรียนดีประจำตำบล จังหวัด นครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$) (ตารางที่ 2) และตัวแปรที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนานักเรียน มีตัวแปรที่มีสัมประสิทธิ์การกระจายมากกว่าร้อยละ 15 ที่อยู่ใน 10 อันดับแรกคือ 1) การวิเคราะห์ความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนา (C.V. = 29.04) 2) นโยบายพัฒนานักเรียนลงสู่การปฏิบัติชัดเจน (C.V. = 24.94) 3) การจัดทำกิจกรรมร่วมกันของครู (C.V. = 23.88) 4) มอบหมายงานบุคลากรและสารสนเทศเพื่อพัฒนานักเรียน (C.V. = 23.31) 5) การประสานความร่วมมือในการพัฒนานักเรียน (C.V. = 23.12) 6) การกำหนดผู้รับผิดชอบโครงการพัฒนานักเรียน (C.V. = 22.91) 7) ข้อมูลสารสนเทศเป็นระบบเชื่อมโยงกับชุมชน (C.V. = 22.27) 8) การนำข้อมูลและผลการประเมินไปใช้ปรับปรุง (C.V. = 21.84) 9) การติดตามและประเมินผลการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (C.V. = 21.85) และ 10) ประชาสัมพันธ์การพัฒนา (C.V. = 21.09)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยความสำเร็จการพัฒนานักเรียน (N = 327)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การนำองค์การ	4.13	.430	มาก
2. การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์	4.12	.473	มาก
3. การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	4.21	.465	มาก
4. การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้	4.13	.489	มาก
5. การมุ่งเน้นทรัพยากรส่วนบุคคล	4.26	.503	มาก
6. การจัดการกระบวนการ	4.04	.374	มาก
7. ผลลัพธ์การดำเนินการพัฒนานักเรียน	4.29	.377	มาก
โดยรวม	4.16	.356	มาก

3. ผลการวิเคราะห์ความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนานักเรียนของโรงเรียนดีประจำตำบล จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$) (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความต้องการของความจำเป็นในการพัฒนานักเรียน (N = 83)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การนำองค์การ	4.06	.832	มาก
2. การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์และกลยุทธ์	3.87	.866	มาก
3. การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	4.12	.861	มาก
4. การวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้	4.02	.836	มาก
5. การมุ่งเน้นทรัพยากรส่วนบุคคล	4.01	.692	มาก
6. การจัดการกระบวนการ	3.93	.729	มาก
7. ผลลัพธ์การพัฒนานักเรียน	3.96	.847	มาก
โดยรวม	4.12	.375	มาก

4. ผลการวิเคราะห์การสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้วิจัยกับสถานศึกษา เพื่อการพัฒนานักเรียน และจากการตรวจเยี่ยมสถานศึกษาและผู้ปกครองนักเรียนพบว่า ทุกคนมีอึดยาศัยโมตรที่ดี ให้การต้อนรับอย่างอบอุ่น ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อกัน และส่วนใหญ่มีความประสงค์และให้ความสำคัญกับการพัฒนานักเรียนเป็นอย่างยิ่ง ผู้ปกครองและชุมชน มีทัศนคติที่ดี มีความรักหวงแหนสถานศึกษา และมีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของสถานศึกษา และผลการสำรวจความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนานักเรียนเชิงคุณภาพพบว่า ผู้บริหารครู บุคลากร นักเรียน และผู้ปกครอง ตลอดจนชุมชนมีความปรารถนา ร่วมกันในการพัฒนานักเรียน และพร้อมกำหนดทิศทางการดำเนินการพัฒนานักเรียน

5. ผลวิเคราะห์การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อการพัฒนานักเรียนสรุปได้ดังนี้

5.1 ผลการพัฒนาตัวชี้วัดที่มีการพัฒนานักเรียน ได้ 16 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) วิสัยทัศน์และเป็นแบบอย่างเรื่องวินัย 2) กระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนา 3) การบริหารเชิงกลยุทธ์และใช้หลักการมีส่วนร่วม 4) ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม 5) ความร่วมมือของกรรมการสถานศึกษา 6) กรรมการสถานศึกษาร่วมพัฒนาครบวงจร 7) ความต่อเนื่องของการติดตามตรวจสอบและประเมินผล 8) การให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศที่เอื้อต่อการพัฒนานักเรียน 9) การประชุมสัมมนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง 10) การสร้างขวัญและกำลังใจต่อบุคลากรในการพัฒนานักเรียน 11) ส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนรู้บูรณาการกับการเรียนการสอน 12) กิจกรรมพัฒนานักเรียนตอบสนองความสนใจผู้เรียน 13) ระบบการนิเทศสนับสนุนการพัฒนานักเรียน 14) ความพึงพอใจผู้ปกครองต่อการพัฒนานักเรียน 15) ยุทธศาสตร์และแผนงานในการพัฒนานักเรียน และ 16) สภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนานักเรียน

5.2 ผลการประเมินวิทยานิพนธ์นักเรียนก่อนการพัฒนาตามรูปแบบการบริหารสถานศึกษา เพื่อการพัฒนาวิทยานิพนธ์นักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับวิทยานิพนธ์ก่อนการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษา (N = 85)

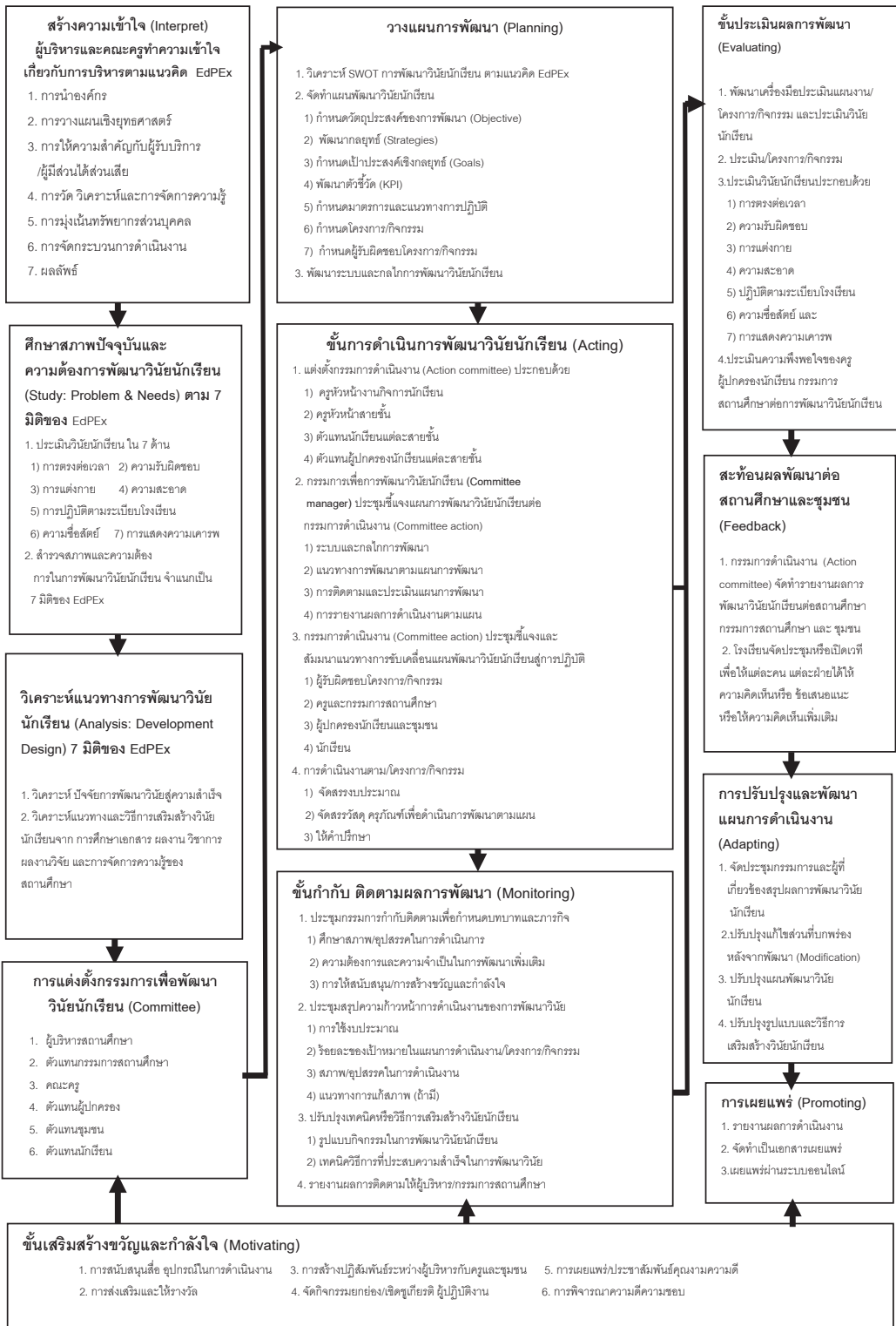
รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การตรงต่อเวลา	3.32	.678	ปานกลาง
2. การปฏิบัติตามระเบียบสถานศึกษาและสังคม	3.35	.711	ปานกลาง
3. ความรับผิดชอบ	3.61	.392	มาก
4. การแต่งกาย	3.79	.454	มาก
5. การทำความสะอาด	3.63	.490	มาก
6. ความซื่อสัตย์	3.83	.454	มาก
7. การแสดงความเคารพ	3.66	.850	มาก
โดยรวม	3.56	.350	มาก

5.3 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น (ภาพที่ 1) โดยผู้บริหาร และครูผู้สอนของสถานศึกษาร่วมพัฒนา เรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$)

6. ผลวิเคราะห์การพัฒนาวิทยานิพนธ์นักเรียน ตามรูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่พัฒนาขึ้นโดยการวิเคราะห์ SWOT ของสถานศึกษาร่วมพัฒนาพบว่า โดยรวมสถานศึกษามีความเข้มแข็ง แต่ยังมีจุดอ่อนที่สำคัญคือขาดการมีส่วนร่วมที่ดีและชัดเจนในการพัฒนาวิทยานิพนธ์นักเรียน ขณะเดียวกันผลการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการปรับปรุงแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษาเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาวิทยานิพนธ์นักเรียน ตามมิติต่างๆ ของ EdPEx ประเด็นกลยุทธ์สำคัญที่ค้นพบ คือ ผู้บริหารต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างเรื่องวินัย กำกับติดตาม นิเทศและประเมินผลการพัฒนา วิทยานิพนธ์เรียนอย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรม การสร้าง ความรู้ความเข้าใจและความตระหนักให้กับบุคลากร และพัฒนาการเรียนการสอนบูรณาการ กับการปลูกฝังวินัยนักเรียน เป็นต้น (สำหรับขั้นตอนการนำแผนพัฒนาวิทยานิพนธ์นักเรียนไปสู่ การปฏิบัติ เป็นไปตามระบบและกลไกการบริหารปกติของสถานศึกษา ซึ่งผู้วิจัยไม่ได้เข้าไป มีส่วนร่วมโดยตรง)

7. ผลการประเมินความสำเร็จการพัฒนาวิทยานิพนธ์นักเรียน ตามแผนการพัฒนาวิทยานิพนธ์นักเรียนของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาวิทยานิพนธ์นักเรียน พบว่า

7.1 การประเมินเปรียบเทียบวิทยานิพนธ์นักเรียนก่อนและหลังการพัฒนาตามรูปแบบการบริหารสถานศึกษา (ภาพที่ 1) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (ตารางที่ 5)

ภาพที่ 1 รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาพัฒนายูนิตนักเรียน

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบวินัยนักเรียนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อ
การพัฒนานักเรียนที่พัฒนาขึ้น (N = 85)

รายการ	S.D.		S.D.		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การตรงต่อเวลา	3.57	.392	3.35	.711	3.64	.000
2. ความรับผิดชอบ	3.17	.304	3.61	.392	9.61	.000
3. การแต่งกาย	3.25	.372	3.79	.454	9.12	.000
4. ความสะอาด	3.71	.371	3.36	.490	7.01	.125
5. การปฏิบัติตามระเบียบสถานศึกษา	3.54	.495	3.63	.489	1.55	.000
6. ความซื่อสัตย์	3.48	.444	3.83	.454	5.46	.000
โดยรวม	3.37	.263	3.56	.350	7.63	.000

7.2 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อการพัฒนานักเรียนของสถานศึกษา
ร่วมพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 3.61$) (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความพึงพอใจต่อการพัฒนานักเรียน
(N = 120)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านผู้เรียน	3.59	.336	มาก
ด้านกระบวนการภายใน	3.60	.300	มาก
ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา	3.64	.310	มาก
ด้านงบประมาณและทรัพยากร	3.60	.393	มาก
โดยรวมทั้งสิ้น	3.61	.190	มาก

8. ความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนานักเรียน (ภาพที่ 1)
จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$) (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนา
วินัยนักเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญ (N = 9)

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
แนวคิดและหลักการพัฒनावินัยนักเรียน (Concept)	4.42	.227	มาก
โครงสร้างรูปแบบการพัฒนา (structure)	4.28	.341	มาก
สร้างความเข้าใจก่อนการพัฒनावินัยนักเรียน (Interpret)	4.37	.300	มาก
ขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Acting)	4.04	.323	มาก
ขั้นกำกับ ติดตามผลการพัฒนา (Monitoring)	4.10	.327	มาก
ขั้นเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ (Motivating)	4.24	.277	มาก
ขั้นประเมินผลการพัฒนา (Evaluating)	4.21	.396	มาก
สะท้อนผลพัฒนาต่อสถานศึกษาและชุมชน (feedback)	4.22	.507	มาก
การปรับปรุงและพัฒนาแผนการดำเนินงาน (Adapting)	4.04	.323	มาก
ขั้นการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ (Promoting)	4.10	.327	มาก
โดยรวมทั้งสิ้น	4.24	.277	มาก

จากกระบวนการในการพัฒนาจากขั้นตอนที่ 1-8 ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ประเด็นต่างๆ จากการศึกษาโดยการนำประเด็นสภาพการดำเนินการพัฒनावินัยนักเรียนของสถานศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดประเด็นการพัฒนา การศึกษาปัจจัยความสำเร็จในการพัฒनावินัยนักเรียน ศึกษาความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนาเรื่องวินัยนักเรียน การวิเคราะห์ตัวชี้วัดความสำเร็จของการพัฒनावินัยนักเรียน การจัดทำแผนเพื่อการพัฒนาวินัยนักเรียน รวมทั้งการสัมมนาเชิงปฏิบัติการเพื่อหาแนวทางการพัฒนาโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วม ตลอดจนการศึกษาหลักการและแนวคิดเชิงกระบวนการในการพัฒนา โดยผู้วิจัยได้ยกร่างเป็นรูปแบบการบริการสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาวินัยนักเรียน มีการประเมินความเหมาะสมโดยผู้บริหารและครู และประเมินความเป็นไปได้ ผู้เชี่ยวชาญข้างต้น ซึ่งผลจากการศึกษา สรุปได้ดังภาพที่ 1

อภิปรายผล

1. การดำเนินการพัฒนาวินัยนักเรียนของโรงเรียนตีประจําตำบล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะปัจจุบันพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) ให้ความสำคัญเรื่องของวินัย เป็นผลให้สถานศึกษาทุกแห่งให้ความสำคัญกับการพัฒनावินัยนักเรียน การพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพที่ดีนั้น สถานศึกษาจะต้องพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยให้เด่นชัด (ัญญาลักษณ์ เวชกามา, 2556) นอกจากนี้สภาพปัญหาเรื่องการดำเนินงานสร้างเสริมวินัยนักเรียนพบว่า

สถานศึกษาจำนวนมากขาดความตระหนักไม่เห็นความสำคัญ ขาดความรับผิดชอบ ขาดการดำเนินงานที่ดี นักเรียนยังไม่สามารถดูแลตนเองทั้งเรื่องการรักษาความสะอาด การแต่งกายได้ (ปานธิพา สุวรรณแสง, 2549) ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของโรงเรียน และขาดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (รัตนมณี เข้มเวียง, 2549)

2. ปัจจัยความสำเร็จในการพัฒนาวินัยนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะในการดำเนินการปลูกฝังวินัยนักเรียน จำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆ หลายด้าน เช่น บุคคล กิจกรรม รูปแบบการดำเนินการ กลยุทธ์ ระบบและกลไกในการบริหาร ชุมชน สิ่งแวดล้อมต่างๆ และความสัมพันธ์เชิงบวกกับความมีวินัย (ภาคภูมิ อิ่มสะอาด, 2556) การอบรมเลี้ยงดู พฤติกรรมของกลุ่มเพื่อน รวมทั้งระบบการช่วยเหลือนักเรียน (สิริกร ลินสม, 2556) ขณะเดียวกันการพัฒนาวินัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของบทบาทหน้าที่ของสถานศึกษาต้องคิดอย่างเป็นระบบเป็นองค์รวม (Shipengrover, 1994) นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า การพัฒนาวินัยให้เกิดความสำเร็จต้องอาศัยองค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ ได้แก่ ด้านการนำองค์กร การให้ความสำคัญนักเรียน การมุ่งเน้นทรัพยากรส่วนบุคคล การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ การจัดกระบวนการในการพัฒนา การสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ชุมชนและสิ่งแวดล้อม การอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง ซึ่งปัจจัยดังกล่าวสามารถพยากรณ์ความมีวินัยนักเรียนได้ในระดับสูง (ภาคภูมิ อิ่มสะอาด, 2556) ความสามารถของครู (Tantekin, 2002) มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของนักเรียน ดังนั้นสถานศึกษาและครูจึงมีความสำคัญในการสร้างระเบียบวินัยนักเรียนเพื่อที่จะนำไปใช้ดำเนินชีวิตในสังคม (Sterner, 2005)

3. ความต้องการและความจำเป็นในการพัฒนาวินัยนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะนโยบายต่างๆ ของรัฐบาลหรือกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดเป็นนโยบายชัดเจนดังที่กล่าวแล้วเบื้องต้น นอกจากนี้ในสังคมโดยทั่วไปให้ความสำคัญกับการพัฒนานวินัยอย่างยิ่ง เพราะเชื่อว่าวินัยเป็นรากฐานของคุณธรรมต่างๆ แต่อย่างไรก็ตามสถานศึกษาต่างๆ ยังประสบปัญหาเรื่องของวินัยนักเรียน เช่น การปฏิบัติตามระเบียบ และความรับผิดชอบ (ประสิทธิ์ ทองภู, 2556) เช่นเดียวกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ให้ความสำคัญกับเรื่องวินัย โดยกำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายของการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) ด้วยเหตุผลดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการ (2551) จึงได้กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมายหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นข้อแรก เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ (วิฑูรย์ โปธิเตมีย์, 2548) ซึ่งสิ่งดังกล่าวข้างต้นเป็นผลให้สถานศึกษาได้ศึกษาและหาแนวทางการพัฒนาวิจยอย่างจริงจัง

4. ผลการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้วิจัยกับสถานศึกษาพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ครู กรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครองให้ความสำคัญและพร้อมให้การสนับสนุนการพัฒนาวินัยนักเรียน ทั้งนี้เพราะปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเฉพาะโลกยุคดิจิทัล นักเรียน เยาวชน มีโลกส่วนตัว ภาวะทางเศรษฐกิจผู้ปกครองจึงไม่มีเวลาใกล้ชิดเด็ก ส่งผลให้เกิดปัญหาทางสังคมของกลุ่มเด็ก นักเรียน หรือเยาวชนมากขึ้น การดำรงชีวิตของคนให้สามารถอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุขจะต้องมีการปรับตัวให้มี

ความเหมาะสมกับสภาวะการเปลี่ยนแปลง การศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาสังคม (ธัญญาลักษณ์ เวชกามา, 2556) สถานศึกษา ชุมชน และสังคมจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการหล่อหลอมพฤติกรรมของนักเรียน (อภินันท์ ทวีเดช, 2556) โดยเฉพาะเรื่องวินัยจะต้องเกิดจากความร่วมมือของทุกภาคส่วน

5. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษา พบว่า ความเหมาะสมของตัวชี้วัดร่วมเพื่อการพัฒนาวินัย ที่สำคัญคือการเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนา มีการบริหารเชิงกลยุทธ์และใช้หลักการมีส่วนร่วม การจัดกิจกรรมพัฒนานวินัยที่ตอบสนองความสนใจของนักเรียน ทั้งนี้เพราะการพัฒนานวินัยนักเรียนมีองค์ประกอบและปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเสริมสร้างวินัยนักเรียน (ภาคภูมิ อัมระอาต, 2556; ลีกริกร สิ้นสม, 2556 และสายัณห์ วงศ์สุรินทร์, 2556) นอกจากนี้การพัฒนานวินัยนักเรียนต้องพัฒนากลยุทธ์ มาตรการ/แนวปฏิบัติตัวชี้วัด และเป้าประสงค์ที่มีความสอดคล้อง สัมพันธ์และเชื่อมโยงต่อกัน ซึ่งเป็นกรอบแนวทางในการนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ขณะเดียวกันในการประเมินความเหมาะสมรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาวินัยนักเรียนพบว่า โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ระดับมาก ทั้งนี้โครงสร้างระบบและกลไกการพัฒนาและกิจกรรมต่างๆ มีส่วนสำคัญในความสำเร็จของการพัฒนานวินัย ดังนั้น ผู้บริหาร คณะครูต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดทิศทาง แนวปฏิบัติของการพัฒนาร่วมกัน อย่างเหมาะสม

6. การพัฒนานวินัยนักเรียนจากการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาวินัยนักเรียน ตามแนวคิดเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินงานที่เป็นเลิศที่พัฒนาขึ้น สถานศึกษาต้องกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัดของการพัฒนาให้ชัดเจน ต้องอาศัยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองต้องเป็นแบบอย่างที่ดี มีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานอย่างเหมาะสม เป็นต้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ณัฐวุฒิ บุรีแสง (2556) พบว่า แนวทางในการพัฒนานวินัยนักเรียนให้สำเร็จ มี 2 แนวทาง คือการจัดกิจกรรมพัฒนานวินัยนักเรียนที่เหมาะสม และการนิเทศ นอกจากนี้เป็นการปลูกฝังวินัยในนักเรียนให้มีจิตสำนึกที่ดีอย่างยั่งยืน สถานศึกษาควรมีการจัดทำคู่มือให้ครูเพื่อใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติงานแล้ว (เที่ยง แหวนวงษ์, 2546) สถานศึกษาต้องให้ความร่วมมือในการกวดขันดูแลความประพฤติของนักเรียนเป็นไปอย่างดียิ่ง มีความประพฤติดีมีความรับผิดชอบก็ได้รับการส่งเสริมยกย่อง และได้รับเกียรติบัตรจากทางโรงเรียน ส่วนนักเรียนที่มีความประพฤติที่ไม่พึงประสงค์ก็ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ (รัตนะ แสงทองทิพย์, 2548)

7. ความสำเร็จของการพัฒนานวินัยนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาจากความพึงพอใจของผู้บริหาร คณะครู ผู้ปกครองนักเรียน ชุมชน และผู้ที่เกี่ยวข้องต่อการพัฒนานวินัยนักเรียนพบว่า มีความพึงพอใจต่อการพัฒนานวินัยนักเรียนอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการเรียนรู้และการพัฒนา ด้านกระบวนการภายในและด้านงบประมาณ ทั้งนี้การพัฒนานวินัยนักเรียนจำเป็นต้องมีกิจกรรม โครงการต่างๆ เพื่อการเสริมสร้างและการพัฒนาที่เหมาะสม กล่าวคือการปลูกฝังด้านวินัยจะต้องมีกิจกรรมที่หลากหลาย สม่่าเสมอและ

ต่อเนื่อง ควรมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง ครู ผู้ปกครอง นักเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันแก้ไขและสะท้อนปัญหาต่างๆ ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมและการเรียน (อัญชิสา สุริย์แสง, 2553) ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา มีกระบวนการ ขั้นตอน กิจกรรมต่างๆ ที่ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เป็นเหตุผล ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายมีความพึงพอใจผลการพัฒนาครั้งนี้

8. ผลประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาวิสัย นักเรียนพบว่า มีความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับกองวิจัยทางการศึกษา (2545) ที่ได้เสนอรูปแบบการพัฒนาศักยภาพด้านความมีวินัยไว้ 7 ขั้นตอน คือ 1) กำหนด นโยบายเพื่อพัฒนาวินัย 2) แต่งตั้งคณะกรรมการ 3) กำหนดกิจกรรมในการพัฒนาวินัยนักเรียน 4) ดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนด 5) นิเทศ ติดตาม และประเมินผล 6) ประเมินและสรุป ผลการดำเนินงานหลังการพัฒนาวินัย และ 7) ดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนดอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้รูปแบบการพัฒนาวินัยนักเรียนที่พัฒนาขึ้นยังสอดคล้องกับกระบวนการพัฒนา วินัยของวาเลต (Valett, 1986) ได้เสนอวิธีการพัฒนาระเบียบวินัยไว้ 10 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การทำความเข้าใจในประสิทธิภาพของวินัย 2) การพิจารณาความต้องการและความสนใจ 3) การกำหนดเป้าประสงค์และความคาดหวังในการปฏิบัติตามวินัย 4) การสร้างแนวทางในการ ปฏิบัติตามวินัย 5) การวางแผนและการคาดคะเนผลที่จะได้รับ 6) การให้คำปรึกษาหารือ ร่วมมือกันในการปฏิบัติตามวินัย 7) การบันทึกพฤติกรรมของเด็กที่ปฏิบัติตามวินัย 8) การให้รางวัลจากผลของการปฏิบัติตามวินัยที่ถูกต้อง 9) การแสดงให้เห็นผลของการ ไม่ปฏิบัติตามวินัยที่กำหนดไว้ และ 10) การประเมินผลที่ได้ปฏิบัติตามทั้งหมดเพื่อนำมาปรับปรุง แก้ไขให้ดีขึ้น ดังนั้นรูปแบบและกระบวนการพัฒนาวินัยนักเรียนจะต้องดำเนินการอย่างเป็น ระบบ มีกิจกรรมโครงการที่เหมาะสม ใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน มีการกำกับติดตาม และประเมินผลต่อเนื่อง รวมทั้งการทบทวนปรับปรุงแนวทางการพัฒนาอย่างเป็นระบบ

สรุป

รูปแบบการบริหารสถานศึกษาเพื่อการพัฒนาวิสัยนักเรียนที่พัฒนาขึ้น มีความ เหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการนำไปพัฒนาวินัยนักเรียน และจากผลการประเมิน ความพึงพอใจ และการปรับปรุงขั้นตอน รูปแบบวิธีการ กระบวนการต่างๆ ในการพัฒนาวินัย นักเรียนตามข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้สรุปรูปแบบการบริหารสถาน ศึกษา เป็น 12 ขั้นตอน ได้แก่ 1) สร้างความเข้าใจ (Interpret) เกี่ยวกับการบริหารตามแนวคิด EdPEx 2) ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา และความต้องการพัฒนาวินัยนักเรียน (Problem & Needs) 3) วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาวินัยนักเรียน (Analysis) 4) การแต่งตั้งกรรมการเพื่อพัฒนาวินัย นักเรียน (Committee) 5) วางแผนการพัฒนา (Planning) 6) ขั้นตอนการดำเนินการพัฒนาวินัยนักเรียน (Acting) 7) ขั้นกำกับและติดตามผลการพัฒนา (Monitoring) 8) ขั้นเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ

(Motivating) 9) ขั้นประเมินผลการพัฒนา (Evaluating) 10) ขั้นสะท้อนผลพัฒนาต่อสถานศึกษาและชุมชน (Feedback) 11) ขั้นการปรับปรุงและพัฒนาแผนดำเนินงาน (Adapting) และ 12) ขั้นการเผยแพร่ (Promote)

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- กองวิจัยทางการศึกษา. (2545). *การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านความรับผิดชอบและมีวินัยในตนเอง*. กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- ณรงค์ สายพิมพ์ทอง. (2545). *การศึกษาพฤติกรรมกระทำผิดวินัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธัญญาลักษณ์ เวชกามา. (2556). *การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยด้านความรับผิดชอบของนักเรียนโรงเรียนบ้านท่าเยี่ยมวิทยายล จังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- เที่ยง แหวนวงษ์. (2546). *การพัฒนากิจกรรมเสริมสร้างวินัยในตนเองของนักเรียน โรงเรียนบ้านปลาตูก จังหวัดอุบลราชธานี*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณัฐวุฒิ บุรีแสง. (2556). *การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาวินัยนักเรียน โรงเรียนบ้านกุดจาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3*. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 48(10), 17-26.
- ประสิทธิ์ ทองภู. (2556). *การดำเนินงานเสริมสร้างวินัยของนักเรียนโรงเรียนบ้านฝือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 2*. ปรินญาณิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ปานธิพา สุวรรณแสง. (2549). *การพัฒนาการดำเนินงานการเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านการรักษาความสะอาด โรงเรียนอนุบาลศศิกันต์ อำเภอบ้านฝือ จังหวัดอุดรธานี*. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พระธรรมปิฎก. (2539). *วินัยเรื่องใหญ่กว่าที่คิด*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ครูสภาลาดพร้าว.
- ภาคภูมิ อิมสะอาด. (2556). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง*. *วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม*, 12(2), 142-149.

- รัตน์ะ แสงทองทิพย์. (2548). การพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างวินัยในตนเอง ของโรงเรียนบ้านขาม อำเภอมหาชนะชัยจังหวัดยโสธร. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- รัตน์มณี เข้มเวียง. (2549). การพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างวินัยนักเรียนด้านการรักษาความสะอาดของนักเรียนโรงเรียนบ้านนาสีนวน อำเภอยะหา จังหวัดยะลา. การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิฑูรย์ โพธิ์เตมีย์. (2548). การพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างวินัยของนักเรียนด้านการรักษาความสะอาด โรงเรียนแก่งเปราะราษฎร์นิยม อำเภอมะนัง จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สายันท์ วงศ์สุรินทร์. (2556). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดจิตตปัญญาศึกษา เพื่อพัฒนาความมีวินัยของนักเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- สิริกร ลินสม. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการมีวินัยในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดนนทบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3. ปริญญานิพนธ์ศึกษาศาตรมหาบัณฑิต. คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อภิรักษ์ ทวีเดช. (2556). เทคนิคการฝึกวินัยนักเรียน [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 18 มกราคม 2556, จาก : <http://gotoknow.org/blog/paew10/88340>.
- อัญชิสา สุริย์แสง. (2553). การใช้กิจกรรมพัฒนามวินัยในตนเองของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนอรุณประดิษฐ์ จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ. (2553). นโยบายรัฐบาล [ออนไลน์]. ค้นเมื่อ 21 มกราคม 2553, จาก : <http://familynetwork.or.th>.
- Shipengrover, J. A. (1994). The Relationship of the Total Quality Management to the Implementation of the School Improvement Process in New York State Excelsior. Award - Winning School District. *Dissertation of Doctoral degree*. State University of New York.
- Stern, B. (2005). Ocular Accommodation: Studies of Amplitude, Insufficiency, and Facility Training in Young School Children. *Dissertation International*, 66(01), 103.
- Tantekin, F. (2002). The Attitudes of Early Childhood Teachers Toward Roles and Toward Discipline. *Dissertation International*, 63(02), 493.
- Valett, R. E. (1986). Effective Discipline: 10 Steps to Successful Performances. *Resources in Educational Resources Information Center*, 21(4), 109.